

Museu de Maricel

El conjunt artístic i arquitectònic de **Maricel**, una de les grans realitzacions del Noucentisme, va ser construït entre 1910 i 1918 per l'artista i enginyer Miquel Utrillo (1861-1934) per encàrrec del magnat, col·leccionista i filantrop nordamericà Charles Deering (1852-1927). Maricel va transformar la fesomia de l'antic barri de Sant Joan de Sitges, atorgant-li una imatge monumental única.

La Diputació de Barcelona va adquirir l'antiga residència de Charles Deering (1969) per tal d'instal·lar-hi la col·lecció d'art i antiguitats del Dr. Jesús Pérez-Rosales (1896-1989). Inaugurat el museu (1970) posteriorment s'hi va integrar la Col·lecció d'Art de la Vila (1995).

Joaquim de Miró, *La recol·lecció de la malvasia* (1895).

Actualment el **Museu de Maricel** mostra un discurs estructurat a través de les successives etapes estètiques i llenguatges artístics des del segle X fins el segle XX.

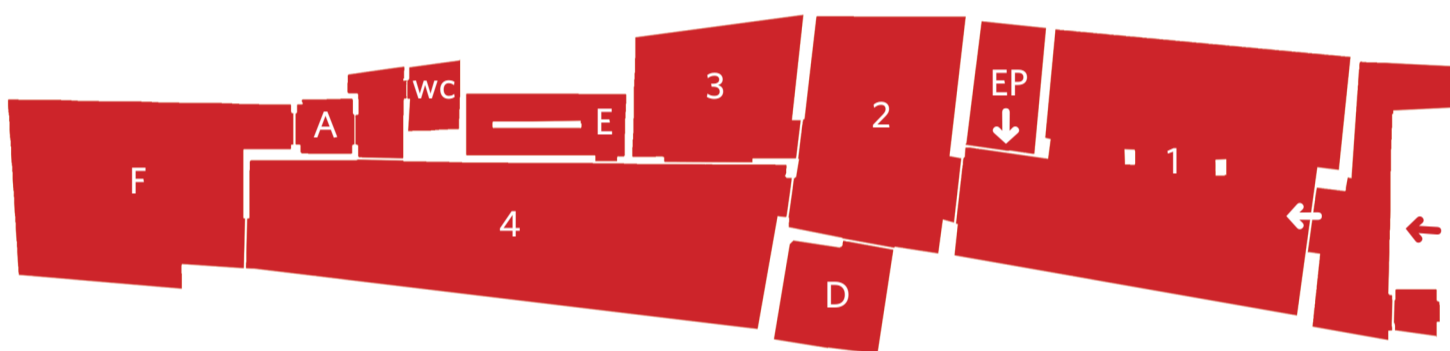
Presenta la col·lecció d'escultura, pintura, mobiliari i arts de l'objecte dels períodes Romànic, Gòtic, Renaixement

i Barroc del Dr. Jesús Pérez-Rosales; el Romanticisme (J. Espalter); el Realisme i l'Escola Luminista de Sitges (F. Masó, J. Roig i Soler, A. Mas i Fondevila, J. de Miró i Argenter, J. Batlle Amell, A. Almirall); el Modernisme (S. Rusiñol, R. Casas, J. Reynés, J. Llimona) i el Noucentisme (J. Sunyer, E. Casanovas, P. Jou, J. Rebull, Lola Anglada, I. Smith). A la planta baixa es mostren la capella gòtica de l'antic Hospital de Sant Joan, la Sala Sert (1916), el Mirador i la Galeria d'escultures (J. Rebull, E. Casanovas, P. Jou) i obres del Noucentisme, els Realismes i la Figuració fins a mitjans del segle XX (A. Carbonell, A. Sisquella, A. Ferrer Pino, M. i G. Villà i J. Mercadé).

Anónimo. *Al·legoria de la Mediterrània* (c. 1915)

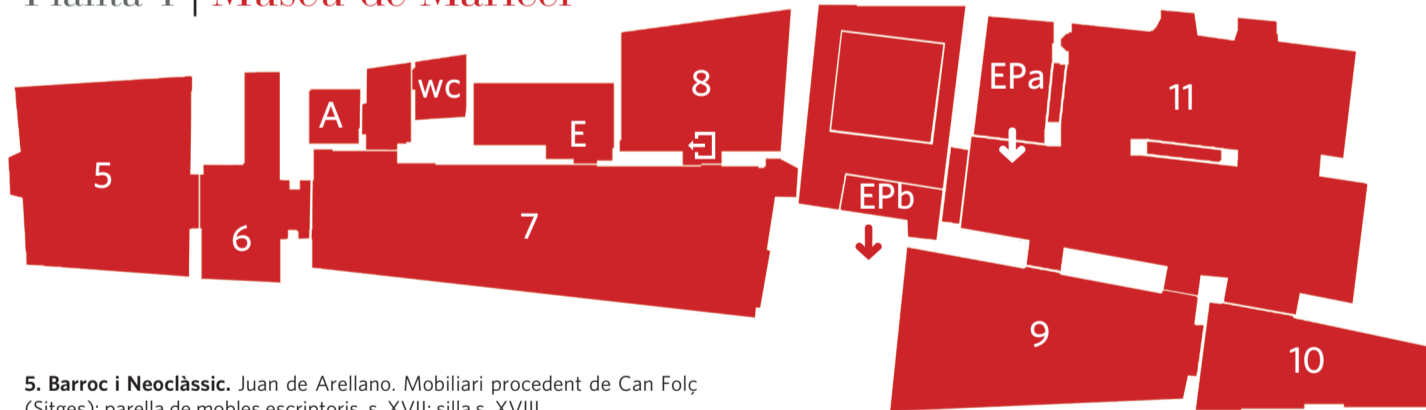
Planta 2 | Museu de Maricel

- 1. Pintura i escultura del Romànic i el Gòtic.** Mestre de Belmonte, Tomás Giner, Pere Serra, Mestre d'All.
- 2. Pintura, escultura i arts de l'objecte del Romànic i el Gòtic.** Taller dels Abadia, Mestre de Maluenda, Mestre d'Armisen.
- 3.** Audiovisual sobre el conjunt arquitectònic i artístic de Maricel.
- 4. Pintura, escultura, arts de l'objecte i ceràmica del Gòtic, el Renaixement i el Barroc.** J. d'Angers, Mestre de Son, Mestre de Viella, P. Berruguete, Mestre de Los Balbases, Domingo Ram (taller).
- D.** Àrea de descans i consulta.

- F.** Aula de formació.
- A.** Ascensor.
- E.** Escala d'emergència.
- EP.** Escala d'accés Planta 1.
- WC.** Sanitaris.

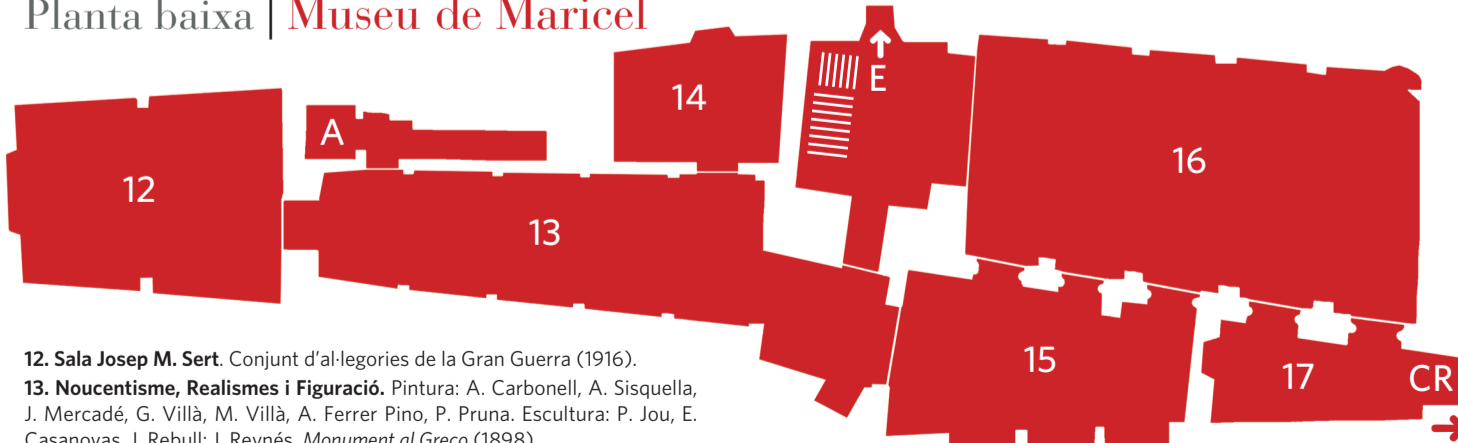
Planta 1 | Museu de Maricel

- 5. Barroc i Neoclàssic.** Juan de Arellano. Mobiliari procedent de Can Folç (Sitges): parella de mobles escriptoris, s. XVII; silla s. XVIII.
- 6. Ceràmica del Barroc.**
- 7. Romanticisme.** V. López, J. Espalter. **Realisme i Luminisme.** F. Masó, *La processó de Sant Bartomeu* (1884); A. Mas i Fondevila, *La processó de Corpus* (1887); R. Monleón, S. Rusiñol.
- 8. Escola Luminista de Sitges.** J. Roig i Soler, A. Mas i Fondevila, J. de Miró, J. Soler i Casanovas, J. Batlle i Amell.
- 9. Modernisme.** S. Rusiñol, R. Casas, M. Utrillo, A. Mas i Fondevila, J. Llimona.
- 10. Modernisme a Sitges: La Cerveteria Cau Ferrat.** S. Rusiñol, J. de Miró, A. Mas i Fondevila, A. Almirall i C. Duran.

- 11. Noucentisme.** Pintura: J. Sunyer, Lola Anglada. Escultura: P. Gargallo, G. Violet, J. Clarà, J. Granyer, J. Otero; I. Smith. A. Fenosa. Vidre: X. Nogués, J. M. Gol. Ceràmica: J. Llorens Artigas; P. Jou, *Al·legoria de la República* (1931).
- A.** Ascensor.
- E.** Escala d'emergència.
- EPa.** Escala d'accés a Planta 2.
- EPb.** Escala d'accés Planta 1.
- WC.** Sanitaris.

Planta baixa | Museu de Maricel

- 12. Sala Josep M. Sert.** Conjunt d'al·legories de la Gran Guerra (1916).
- 13. Noucentisme, Realismes i Figuració.** Pintura: A. Carbonell, A. Sisquella, J. Mercadé, G. Villà, M. Villà, A. Ferrer Pino, P. Pruna. Escultura: P. Jou, E. Casanovas, J. Rebull; J. Reynés, *Monument al Greco* (1898).
- 14. Sala dedicada al donant de la col·lecció, Dr. Jesús Pérez-Rosales.** *Cicle de la vida i del martiri de sant Bartomeu apòstol* (s. XIV) pintura mural al fresc traslladada a llenç. F. Ribera, *Retrat del Dr. Jesús Pérez-Rosales* (1968); J. Cañas, *Retrat del Dr. Jesús Pérez-Rosales tocant el violoncel* (1966).
- 15. Mirador.** J. Rebull; *Al·legoria de la Mediterrània*, anònim (c. 1915).
- 16. Capella gòtica de l'antic Hospital de Sant Joan. Síntesi del Museu de Maricel.** Capitells califals del s. X; cercle de F. Feliu, *Retaule de la Mare de Déu* (s. XIV); J. Cabrera (atribuït), *Retaule de Sant Salvador* (c. 1400); A. Almirall, *Capella de l'antic Hospital de Sant Joan Baptista* (1893); S. Rusiñol,

- Retrat de Salvador Robert, En Tirano* (1894); R. Casas, *Retrat de Charles Deering* (1914).
- 17. Síntesi del Museu de Maricel.** *Maiestas Domini* (s. XII); J. Borrell Nicolau, *Monument a Santiago Rusiñol* (1930-1932).
- A.** Ascensor d'accés a les plantes 1 i 2.
- E.** Sortida al carrer de Fonollar.
- CR.** Accés a can Rocamora (botiga, taquilles, informació, tiquets) i al Museu del Cau Ferrat. Sortida al carrer de Fonollar.

El **Museu del Cau Ferrat**, format per l'artista i escriptor Santiago Rusiñol (1861-1931) per a conservar-hi la seva col·lecció d'art, està constituït per dues antigues cases adquirides el 1893-1894 i convertides en la seva casa-taller amb la intervenció de l'arquitecte Francesc Rogent (1861-1898).

Santiago Rusiñol, *La nena de la clavellina* (Teresa Miraben Planas) (1893).

L'estructura de l'edifici conserva a la planta baixa les característiques de l'arquitectura popular, que contrasta amb el Gran Saló modernista d'estil neogòtic de la primera planta.

Inaugurat el 1894, Rusiñol hi va habitar regularment al llarg de la darrera dècada del segle XIX, pintant i escrivint bona part de la seva obra de caràcter simbolista, com *Oracions* (1897), *Fulls de la Vida* (1898) i *L'alegria que passa* (1898). Les Festes Modernistes i altres activitats

amb la participació d'artistes, escriptors i músics, van convertir el Cau Ferrat en el Temple del Modernisme.

Cadascun dels objectes del Cau Ferrat evoca un passatge de la biografia artística de Rusiñol. Hi destaquen les col·leccions d'art antic (forja, pintura –el Greco–, ceràmica, vidre, arqueologia, escultura i mobiliari). Destaquen en l'art modern la pintura de Rusiñol, Casas,

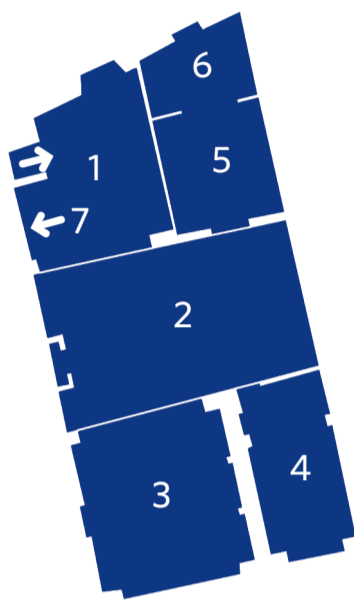

Doménikos Theotokópoulos, *El Greco. Magdalena penitent* (c. 1590).

M. Utrillo, Picasso, R. Pichot, A. Mas i Fondevila, I. Zuloaga, D. de Regoyos, W. Degouwe de Nucques) i l'escultura d'E. Clarasó, M. Hugué, P. Gargallo o G. Violet.

L'artista va llegar en testament el Cau Ferrat a Sitges "per l'afecte que sentia vers aquesta població". Convertit en museu públic (1933) preserva l'esperit que li atorgà el seu fundador amb la voluntat de rendir culte a l'art total.

Planta baixa Museu del Cau Ferrat

1. Vestíbul. S. Rusiñol, *La nena de la clavellina* (Teresa Miraben Planas) (1893), *La banda del Pensil* (1893), *Retrat del pintor Pere Ferran* (1894); *Palau abandonat*, dibuixos de tipus andalusos (1898). M. Utrillo, J. Llimona, R. Pichot; R. Casas, *Carro de vuit mules de tir* (1889). Moble-escriptori s. XVI-XVII.

2. Cuina-menjador. Llar de foc emmarcada pel finestral gòtic en pedra, procedent de l'antic castell de Sitges. Cascos dels exèrcits francès i alemany (1914-1918). M. Hugué, *Maternitat* (c. 1897-1900); G. Violet, *Dues dones portant fruites* i *Dona agenollada* (c. 1905). Ceràmica de Paterna, Talavera, Manises i Villafeliche (s. XIV-XVII).

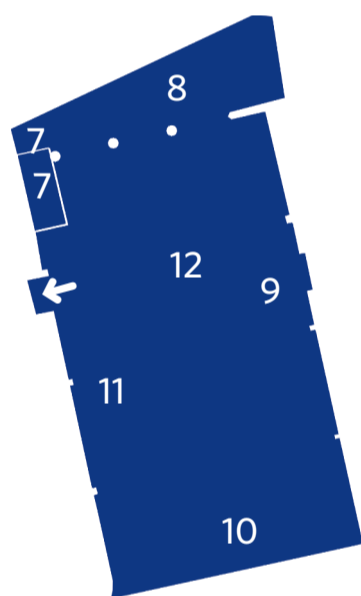
3. Brollador. Pica baptismal procedent del Santuari del Vinyet (s. XV), amb l'escultura de P. Gargallo, *Penell del gall* (1931). R. Casas- G. Alomar, *Rodolins de L'Auca del Senyor Esteve* (1907). S. Rusiñol, *Cementiri de Montmartre* (1891), *El pati de la Tereseta* (1891), *Interior del Palau de Vínzar* (1898), *Dijous Sant a Pollença* (1902); R. Casas, *Nu femení d'escorç* i *Nu amb guitarras* (1894). Vitrines amb peces arqueològiques de terracuita i vidre, procedents d'Eivissa, entre d'altres jaciments. Vitrall modernista (1893).

4. Despatx. Piano Bernareggi, que van tocar E. Morera i M. de Falla, entre d'altres. Placa de coure i esmalt amb el títol de Fill Adoptiu de Sitges (1913); Llorers de forja i plata lliurats en l'Homenatge de Catalunya (Sitges, 1926). S. Rusiñol, *Monograma* (1897); A. Mas i Fondevila, F. Zandomeneghi, D. de Regoyos, M. Utrillo, *Retrat de Suzanne Valadon o Record de la guerra dels set anys* (1891); A. Camarassa, Picasso, I. Nonell, M. Hugué, R. Casas, W. Degouwe de Nucques, M. T. Muller; E. Clarasó, *Anant pel món* (escultura).

5. Sala. J. de Miró, *La Punta de Sitges, La sínia* (1895).

6. Alcova. R. Pichot, *Retrat de Santiago Rusiñol com el cavaller amb la mà al pit* (1897); Lluís Bonnín.

Planta 1 Museu del Cau Ferrat

7. Escala. R. Casas, *Gitano granadí*; S. Rusiñol, *Ramon Canudas, malalt al llit* (1892); *Noia sitgetana* (*Retrat de Rosa Muntané Sardà*) (1895).

Gran Saló.

Al voltant del Gran Saló hi ha disposada la gran col·lecció de forja antiga en plafons de fusta i panòpies, així com la col·lecció de pintura antiga i moderna.

8. Loggia. S. Rusiñol, *La morfina* (1894), *La medalla* (1894); les al·legories a *La poesia*, *La música*, *La pintura* (1894) van ser pintades expressament per ser col·locades a les llunetes de la loggia.

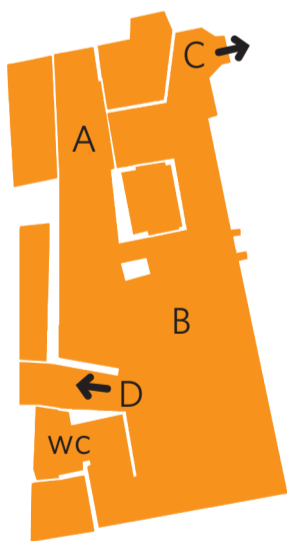
9. Façana de llevant. R. Casas, *Ball al Moulin de la Galette* (1891); S. Rusiñol i R. Casas, *Retratant-se* (1890); S. Rusiñol, *El bohemi* (*Retrat de Miquel Utrillo*) (1890), *Nit de vetlla* (*Enric Clarasó*) (1890), *Ramon Canudas malalt* (1892), *L'última recepta* (1892-1893), *Miss McFlower* (*Retrat de Matilde Escalas*) (1894), *La senyoreta Nantas* (1894), *Granadina* (1895), *Èxtasi* (1897), còpies del Greco i Benozzo Gozzoli, realitzades durant l'estada a Florència (1894). Forja: Porta ferrada s. XIII. Parella de picaportes d'anella (Consuegra).

10. Façana de mar. Paravent japonès, s. XVIII-XIX. Vitrall modernista (1894).

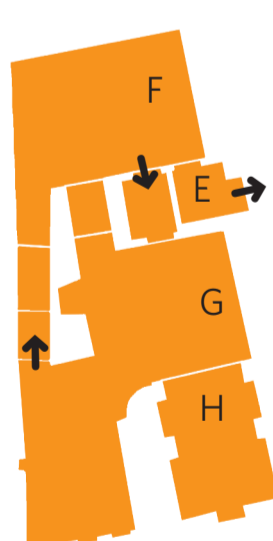
11. Façana de ponent. Doménikos Theotocopoulos, El Greco, *Les llàgrimes de Sant Pere* (c. 1600), *La Magdalena penitent* (c. 1590); S. Rusiñol, *Retrat de Carles Mani* (1895), *Oració de Santa Cecília de Montserrat* (1896); *Retrat de Modesto Sánchez Ortiz* (1897); I. Zuloaga, *La partició del vi* (c. 1900); R. Pichot, *Boulevard de París* (1898-1901). Llit de Sicília, forja, s. XVIII. Picaporta procedent de ca l'Ardiaca, Barcelona.

12. Central. *Dama del Cau Ferrat*, relicari s. XV; E. Clarasó, *Forjador català* (c. 1894). Forja: Parella de brandoneres procedents de Serrateix. Col·lecció de vidres, adquirida per Rusiñol a A. de Riquer (s. XVII-XVIII).

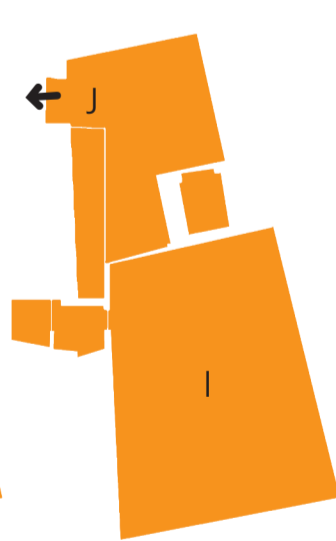
Planta baixa Can Rocamora

Planta 1 Can Rocamora

Planta 2 Can Rocamora

Can Xicarrons va ser adquirit per Charles Deering (1915), esdevenint la seva residència d'hivern. La intervenció de Miquel Utrillo hi va afegir un pis, i la va embellir amb elements antics i una espectacular cuina amb llar de foc. En marxar de Sitges, Deering va donar la casa al pintor i amic Ramon Casas i d'aquest va passar als seus nebots Rocamora. Va ser adquirida per la Diputació de Barcelona (1971) per a integrar-la als museus.

A. Àrea d'acolliment, venda d'entrades i taquilles.

B. Botiga dels museus.

C. Accés al Museu del Cau Ferrat.

D. Accés al Museu de Maricel.

E. Accés al Gran Saló del Cau Ferrat.

F. Vídeo *Els tresors del Cau Ferrat*.

G. Vídeo sobre els museus i la transformació del barri.

H. Cuina i llar de foc de rajoles de ceràmica (s. XVII-XIX).

I. Sala d'exposicions temporals.

J. Accés al Museu de Maricel (circuit recomanat)

WC. Sanitaris.

Els museus de Sitges

El Museu del Cau Ferrat, el Museu de Maricel, Can Rocamora, el Palau de Maricel, el Museu Romàntic Can Llopis, juntament amb la Fundació Stämpfli-Art Contemporani, configuren la primera oferta cultural, patrimonial i artística de Sitges. Compten amb una llarga i consolidada tradició que té els seus orígens en el col·leccionisme privat i que s'inicia el 1933, amb l'obertura al públic del Museu del Cau Ferrat.

Situats al nucli antic de la Vila, el Museu del Cau Ferrat (1), Can Rocamora (2), el Museu de Maricel (3) i el Palau de Maricel (4) formen un destacat conjunt arquitectònic i artístic entre el Modernisme i el Noucentisme. A prop, la Fundació Stämpfli-Art Contemporani (5) ocupa part de les dependències de l'antic mercat municipal. El Museu Romàntic Can Llopis (6), ubicat en un edifici neoclàssic construït el 1793 en el que va ser el primer eixample urbà, mostra un interior de família de terratinents, comerciants, advocats, historiadors i diplomàtics. Can Falç (7), casa senyorial s. XVI-XVIII, en procés de rehabilitació integral.

Per mitjà de les seves col·leccions, els museus de Sitges ofereixen un complet i qualitatiu trajecte a través de deu segles d'historigrafia artística i cultural, des del Romànic i el Gòtic fins la figuració narrativa i l'abstracció contemporànies, amb les grans fites del Modernisme i el Noucentisme.

El Consorci del Patrimoni de Sitges, format per la Diputació de Barcelona i l'Ajuntament de Sitges, és la institució que dirigeix i gestiona aquest remarcable conjunt artístic, museogràfic i patrimonial.

Informació permanent i actualitzada: www.museusdesitges.cat

Museu del Cau Ferrat Museu de Maricel

Fonollar, s/n · 08870 Sitges

Tel. 00 34 93 894 03 64

m.sitges@diba.cat

www.museusdesitges.cat

Consorci del Patrimoni de Sitges

D. L. B. 30358-2017